

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1036**2016 m. birželio 8 d.****dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių
(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) 1994 m. Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip apskaičiuoti dempingo dydį, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka bei kaip viešai paskelbti informaciją apie antidempingo tyrimus;
- (3) siekiant užtikrinti, kad 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, to susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turėtų būti įtrauktos į Sąjungos teisės aktus;
- (4) siekiant išlaikyti Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) nustatytų teisių ir išipareigojimų pusiausvyrą, Sąjunga, taikydama 1994 m. Susitarimo dėl antidempingo taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip tas taisykles aiškina pagrindiniai Sąjungos prekybos partneriai;
- (5) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę. Visų pirma visais atvejais tokia vertė turėtų būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. Tikslinga nustatyti, kada šalis gali būti laikoma susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to gali būti neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms valstybėms. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ir apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, apskaičiuojant normaliąją vertę būtina nurodyti metodus, taikytinus nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą, kuri turėtų būti įtraukta į tokią vertę;
- (6) nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu;

⁽¹⁾ 2016 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. gegužės 30 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009 12 22, p. 51).

⁽³⁾ Žr. I priedą.

- (7) tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, kurie turėtų būti atliekami tais atvejais, kuomet būtina perskaičiuoti tą kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą;
- (8) siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksniai, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginamumui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reikėtų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui gali būti naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliaja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio;
- (9) pageidautina nustatyti aiškius ir išsamius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad nagrinėjamojo importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Sąjungos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį ir ypač į Sąjungoje vyraujančias rinkos sąlygas;
- (10) patartina apibrėžti terminą „Sąjungos pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti terminą „susijusios“. Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi Sąjungos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti;
- (11) būtina nurodyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokių mastu skundą turėtų palaikyti Sąjungos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turėtų būti nurodyta tokia skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas tyrimas;
- (12) būtina nurodyti, kokia tvarka suinteresuotosioms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją. Suinteresuotosioms šalims turėtų būti sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotosios šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat tinkama nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turėtų bendradarbiauti renkant informaciją;
- (13) būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti nustatyti laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad laikinuosius muitus galima nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams;
- (14) būtina nurodyti, kokia tvarka priimami išpareigojimai, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra išpareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimant išpareigojimus, būtina užtikrinti, kad siūlomi išpareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikonkurencinių veiksmų;
- (15) būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turėtų būti baigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios;
- (16) tyrimus ar procedūras reikėtų baigti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, ir taip pat reikėtų apibrėžti tas situacijas. Jeigu turi būti nustatomos priemonės, reikėtų numatyti tyrimo baigimą ir nurodyti, kad tokios priemonės turėtų būti mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių lygis atrankos atveju;

- (17) būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti atgaline data ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali pririnkti muitus taikyti atgaline data, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių priemonių poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi atgaline data tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami įsipareigojimai;
- (18) būtina numatyti, kad priemonės turi baigti galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikėtų tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar pateisinamas antidempingo muitų sugražinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai apskaičiuoti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei tie muitai atsispindi produktų, kuriems Sąjungoje taikomos priemonės, kainose;
- (19) būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra absorbuojamas eksportuotojo kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems Sąjungoje taikomos priemonės, kainose;
- (20) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių vengimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime vengimas buvo įvardytas kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema iki šiol nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) Antidempingo komiteto sprendimo, Sąjungos teisės aktuose turėtų būti nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, net jei tai tebtų produktų surinkimas Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – vengti antidempingo priemonių;
- (21) taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir Sąjungoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie gali būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai taikomi dėl vengimo už Sąjungos ribų;
- (22) tikslinga leisti sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka;
- (23) būtina nustatyti tiriamojo importo registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima taikyti priemones;
- (24) užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės stebėtų ir praneštų Komisijai apie tiriamųjų produktų arba produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas;
- (25) tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, tačiau tokiems apsilankymams būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimyną pateikimas;
- (26) svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytus terminus;
- (27) reikia numatyti, kad jei šalys bendradarbiauja nepakankamai, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų bendradarbiavusios;
- (28) reikėtų numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių;
- (29) būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleisti šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir kad toks atskleidimas būtų atliekamas tinkamai atsižvelgiant į sprendimų priėmimo Sąjungoje procesą, nustatant tokį terminą, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus;

- (30) tikslinga numatyti tokią administracinę sistemą, kur būtų pateikiami duomenys apie priemonių atitikimą Sąjungos interesams, įskaitant vartotojų interesus, ir nustatyti terminus, per kuriuos ši informacija turi būti pateikiama, taip pat apibrėžti atitinkamų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija;
- (31) šiam reglamentui įgyvendinti reikalingos vienodos laikinųjų ir galutinių muitų patvirtinimo ir tyrimo nenustatant priemonių baigimo sąlygos. Tas priemonės Komisija turėtų priimti pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (32) priimant laikinąsias priemones, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį ir jų loginę seką, susijusią su galutinių priemonių patvirtinimu, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra. Ji taip pat turėtų būti taikoma išipareigojimų priėmimui, galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimui ir neinicijavimui, priemonių sustabdymui, priemonių sustabdymo pratęsimui ir priemonių atnaujinimui, atsižvelgiant į tokių priemonių poveikį, palyginti su galutinėmis priemonėmis. Tais atvejais, kai delsiant nustatyti priemonės būtų padaryta sunkiai atitaisoma žala, reikia sudaryti galimybę Komisijai priimti nedelsiant taikytinas laikinąsias priemones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti nustatomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.
2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Sąjungą kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.
3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai atitinkamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.
4. Taikant šį reglamentą, terminas „panašus produktas“ yra identiškias produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau yra panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

Kainos tarp šalių, kurios įtariamoms tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavyje santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ⁽¹⁾ 127 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Sąjungą. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimties pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška atitinkamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamai kiekiais, arba kai dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga atitinkamo produkto rinkos situacija, kaip apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirbimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiomis kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepadengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutines svertines tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieni metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svartinė pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus atitinkamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susijusios išlaidos nėra tinkamai atspindėtos atitinkamos šalies dokumentuose, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas pagal šią pastraipą, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (arba) dabar.

⁽¹⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal pirmiau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutinės svertines produkto sąnaudas, nurodytas 4 dalies antroje pastraipoje. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal atitinkamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jos gali būti nustatytos bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamųjų eksportuotojų ar gamintojų svertinį faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;
 - b) pagal aptariamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;
 - c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.
7. a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių ⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Sąjungą, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Sąjungoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus. Kai tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektas.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

- b) Atliekant su importu iš Kinijos Liaudies Respublikos, Vietnamo ir Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl atitinkamo panašaus produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.
- c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, tai yra ar:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į tą sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos vertes,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkiniį,

⁽¹⁾ Įskaitant Albaniją, Armėniją, Azerbaidžaną, Baltarusiją, Gruziją, Kirgiziją, Moldovą, Mongoliją, Šiaurės Korėją, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją.

- įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs iškreipimai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,
- atitinkamoms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės teisės aktai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir
- valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Sąjungos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, paprastai per septynis mėnesius, bet ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka šiame punkte nurodytus kriterijus. Tas nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu. Komisija paprastai per 28 savaites nuo tyrimo inicijavimo dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą pagal b punktą paduotų skundų tyrimą.

- d) Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, sprendimai pagal šios dalies b ir c punktus priimami tik dėl šalių, įtrauktų į tyrimą, ir dėl gamintojų, kuriems pagal 17 straipsnio 3 dalį taikomas individualus režimas.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksperto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Sąjungą.

9. Tais atvejais, kai eksperto kainos nėra arba kai eksperto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksperto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksperto kainą ties Sąjungos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita Sąjungoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muto mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

C. PALYGINIMAS

10. Eksperto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksperto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, paduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi atitinkamo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Sąjungą.

c) Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

ii) Tačiau i papunktyje neapartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomos išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su atitinkamo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) Kreditas

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnų, į kurį atsižvelgiama nustatant kainas.

h) Išlaidos po pardavimo

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta teisės aktuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) Komisiniai

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) Valiutos konvertavimas

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

k) Kiti veiksniai

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti nei a–j punktuose numatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų susijusių nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svertinį vidurkį su visų eksporto į Sąjungą sandorių kainų svertiniu vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Sąjungą kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svertinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Sąjungą sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Ši dalis neužkerta kelio naudoti atrankos metodą pagal 17 straipsnį.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svertinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą terminas „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantamas kaip materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos grėsmė Sąjungos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinamas pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kaina kieki, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant importo dempingo kaina poveikį kainoms, atsižvelgiama į tai, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Sąjungos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Vienas ar keli tų veiksnių nėra būtinai lemiami.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

a) dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslingai vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kaina poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigausti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio; esamo dempingo skirtumo dydį; esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainoms įtaką darančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to vienas ar keli iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei ir kad tą poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Sąjungos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Sąjungos gamintojų; technologijos pažanga ir eksporto plėtra; ir Sąjungos pramonės gamybos našumas.

8. Importo dempingo kaina poveikis vertinamas lyginant su Sąjungos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiais kriterijais kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kaina poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiais perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksnius, kaip:

- a) importo dempingo kaina į Sąjungos rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;
- b) ar pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kaina į Sąjungą didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojui prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;
- c) importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą;
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksnių nėra pats savaime lemiantis, bet apsvarstytų veiksnių visuma yra tokia, kad lemia išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kaina ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Pagal šį reglamentą terminas „Sąjungos pramonė“ suprantamas kaip panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos tų produktų Sąjungos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su produkto tariamai dempingo kaina eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti suprantamas kaip reiškiantis likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamos produkcijos Sąjungos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir

- ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Sąjungos vietose esančių aptariamą produkto gamintojų.

Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiąjai visos Sąjungos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kaina yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kaina yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalį, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:
 - a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
 - b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
 - c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad atitinkamas gamintojas elgsis kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šią dalį, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Sąjungos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išpareigojimus pagal 8 straipsnį atitinkamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Sąjungos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitu laiku nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas arba susiklosto 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėtys, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Sąjungai. Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tik konkreitiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamo dempingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Sąjungos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Sąjungos pramonei įrodymų, ji nedelsiant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo dempingo kaina ir įtariamą žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

- a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Sąjungos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Sąjungoje (arba panašaus produkto Sąjungos gamintojų asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Sąjungos produkcija;

- b) išsamus produkto tariamai dempingo kaina aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios aptariamoms valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;
- c) apie kainas, kuriomis parduodamas aptiriamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Sąjungoje;
- d) apie produkto tariamai dempingo kaina importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Sąjungos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir adekvatumą.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašaus produkto Sąjungos gamintojai pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotu Sąjungos pramonės arba Sąjungos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visos skundai pritariančių ar nepritariančių Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Sąjungos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Institucijos, iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbia. Tačiau gavus reikiamais dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradėdant tyrimą pranešama atitinkamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavus Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimo pradėjimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % rinkos dalies, nebent importas iš visų tokių valstybių kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo procedūrų inicijavimui pagrįsti, Komisija jas pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos suteikia informaciją valstybėms narėms apie jos atliktą skundo tyrimą.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir atitinkamos valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Jame nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, jei į tokias nuomones bei informaciją turi būti atsižvelgta tyrimo metu. Jame taip pat nurodoma, per kokį laikotarpį suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaudytos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojams ar importuotojams atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra susiję, taip pat eksportuojančios valstybės atstovams ir skundo pateikėjams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotosioms susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo netrukdoma muitinės procedūroms.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios.

Į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gavo per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo eksportuotojui arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei dienos. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprasčiau kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu atitinkamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu aptariamoms valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Jei Komisija arba valstybė narė to prašo, Komisijos pareigūnams suteikiami įgaliojimai padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotoji šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausiama, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laikotarpį pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Suteikiant tokias galimybes užtikrinamas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys gali atsiliesti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma yra tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienus metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl išipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti jeigu:

- a) pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros;
- b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta tinkama galimybė pateikti informaciją bei pastabas remiantis 5 straipsnio 10 dalimi;
- c) preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Sąjungos pramonei; ir
- d) ginant Sąjungos interesus būtina užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muto dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muto dydžio pakaks pašalinti žalą Sąjungos pramonei.

3. Atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Sąjungoje tik pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija priima laikinas priemones laikydama 15 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laikotarpį nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešioms mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trims mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus, neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija, laikydamosi 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patarimosios procedūros, gali priimti bet kurio eksportuotojo tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei ji įsitikina, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis.

Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, atitinkamai laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, arba galutiniai muitai, nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo (su vėlesniais pakeitimais) nurodytų bendrovių, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidinimo užtektų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tai, jog eksportuotojai nesisiūlo ar paskatinti nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingomis aplinkybėmis, įsipareigojimai negali būti pasiūlomi pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikotarpiui.

3. Nebūtina priimti pasiūlytų įsipareigojimų, jeigu tai nepraktiška, kaip antai, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant ir dėl bendros politikos. Atitinkamam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmeti jo pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Įsipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniame sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tų įsipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu įsipareigojimai priimami, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydamosi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu įsipareigojimai priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius dempingo ar žalos, įsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laikotarpį.

Nustačius dempingą ar žalą, išipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio išipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie to išipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas išipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų išipareigojimai priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie išipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai išipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išipareigojimą arba Komisijai atsiėmus išipareigojimą, išipareigojimo priėmimo atsisakoma atitinkamai Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 7 straipsnį, arba galutinis muitas, nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai išipareigojimą atsiėmė pats eksportuotojas. Nusprendusi atsisakyti išipareigojimo, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Kiekviena suinteresuotoji šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog išipareigojimas pažeistas. Paskesnis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išipareigojimas pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, tačiau ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas.

Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti išipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad išipareigojimas yra pažeidžiamas, arba jei išipareigojimas pažeistas arba atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį išipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 7 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo baigimas netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti baigtos, jeigu toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinios, tyrimas arba procedūra baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu atitinkamų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tik tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą atitinkamos valstybės atžvilgiu.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei pagal 21 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydamasi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį antidempingo muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija inicijuoja tą procedūrą ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos.

Antidempingo maito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei tokio mažesnio maito pakaktų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

5. Kiekvienu atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas nustatomas nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento sąlygas.

Reglamente, kuriuo nustatomos antidempingo priemonės, nustatomas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jei tai nepraktiška, – atitinkamai valstybei, iš kurios tiekiamas. Vis dėlto tiekėjai, kurie teisiškai yra atskiri nuo kitų tiekėjų arba nuo valstybės, muto nustatymo tikslais gali būti laikomi vienu subjektu. Taikant šią pastraipą galima atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip tiekėjų ir valstybės ar tiekėjų tarpusavio struktūriniai ar korporatyvūs ryšiai, valstybės kontrolė ar esminė įtaka kainodarai ir gamybai arba ekonominė valstybės, iš kurios tiekiamas, santvarka.

6. Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą atrinktomis šalimis, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų.

Individualūs muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam suteiktas individualus režimas, kaip numatyta 17 straipsnyje.

10 straipsnis

Taikymas atgaline data

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimta priemonė, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis antidempingo muitas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muto dalis turi būti galutinai surinkta.

Tuo tikslu „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Sąjungos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtėmis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tik nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu:

a) importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį;

b) Komisija suteikė atitinkamiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;

- c) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir
- d) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimtys ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muito atstatomąjį poveikį.
5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, išleistiems į laisvą apyvartą likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas atgaline data netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tik tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeltą dempingą.
2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradeda Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų prašymu arba jų vardu pateikus prašymą, ir tokia priemonė galioja iki tos peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradeda, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas ir žala, įrodymai, kad tik pritaikytos priemonės iš dalies arba visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalą sukeltą dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstyti problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę dėl priemonių galiojimo pabaigos.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Sąjungos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienu metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojo prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradeda, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebeįpakanka – žalą sukeltam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali, *inter alia*, apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekama norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Tuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems aptariamose eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokia eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Sąjungą po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu jis gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Sąjungą.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pagreitintai, prieš tai suteikus galimybę Sąjungos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo atitinkamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti atgaline data – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šios dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai.

Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį tose pačiose procedūrose, pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Jei tyrimai neužbaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

- nustoja galioti atliekant tyrimus pagal 2 dalį,
- nustoja galioti vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalis, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas tose pačiose procedūrose jau vykstant peržiūrai pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba
- lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galioti ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija. Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nustatytos patariamiosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal šio straipsnio 2 dalį. Kai tik veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas peržiūros inicijavimas pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių taikymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.

Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal šio straipsnio 2 dalį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal šio straipsnio 3 ir 4 dalis.

Jeigu priemonės panaikinamos ne visai valstybei apskritai, o individualiems eksportuotojams, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Neatsižvelgiant į 2 dalį, importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, kai įrodoma, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojas prašymą grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikia Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kai buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokią prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto maito grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas maitas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Sąjungą kainą nustatyti atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su atitinkamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laikotarpį, prašymas atmetamas.

Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią maito dalį grąžinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia grąžinti muitą ir kokią jo dalį reikia grąžinti. Baigusi prašymo tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo maitas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą.

Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar maito grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas maitas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, ir ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis maitas deramai atsispindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Sąjungoje kainose.

12 straipsnis

Absorbicija

1. Kai Sąjungos pramonės subjektai ar kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Sąjungą produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, Komisija gali atnaujinti tyrimą, siekdama iširti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms. Kai tik suinteresuotoji šalis pateikia pakankamai informacijos, kuria pagrįdžiamas tyrimo atnaujinimas, ir Komisija baigia šios informacijos tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Pagal pirmoje pastraipoje nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Sąjungos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų. Nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, siekiant pašalinti anksčiau pagal 3 straipsnį nustatytą žalą, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaičiuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintas eksporto kainas. Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaičiuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Komisija, laikydamosi 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali pakeisti galiojančias priemones atsižvelgdama į naujas išvadas dėl eksporto kainų. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo muito suma negali daugiau nei du kartus viršyti iš pradžių nustatytos muito sumos.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet koku atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamai įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių, arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikomos priemonės, arba tų produktų sudėtinėms dalims.

Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muito, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos iš individualių muitų valstybėse, kurioms taikomos priemonės.

Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Sąjungos arba tarp individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Sąjungos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Trečioje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

- a) nežymius atitinkamo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad pakeitimai nepakeičia esminių produkto savybių;
- b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes;
- c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo produktus į Sąjungą per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už tuos, kurie taikomi gamintojo produktams;
- d) esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimą surinkimo operacijomis Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Sąjungoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradėdant antidempingo tyrimą, o atitinkamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surenkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) taisomasis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytais normaliosiomis vertėmis.

3. Tyrimai pagal šį straipsnį pradami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodyta muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo pagrindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimas baigiamas per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydama 15 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų inicijavimo ir atlikimo taikomos remiantis šiuo straipsniu.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimtis.

Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Sąjungos ribų, išimtis gali būti suteikiamos atitinkamo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose, kaip apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Sąjungoje, išimtis gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Tos išimtys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo bent vieni metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl maito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir pagal tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti tokius muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami išsipareigojimai arba baigiami tyrimai ar procedūros, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, visų pirma pateikiami atitinkamų eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas bei svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotosioms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendros kilmės sąvokos apibrėžties, pateiktos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁾, gali būti priimtos pagal šį reglamentą.

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydama 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam ne ilgesniam kaip vienų metų laikotarpiui.

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikino sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti tas pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 15 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

5. Komisija, per tinkamą laiką informavusi valstybes nares, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo tos registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Sąjungos pramonė pateikia prašymą, kuriame yra pakankamai įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, numatoma galimos būsimos prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie tiriamųjų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

7. Nedarydama poveikio 6 daliai, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

15 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.
3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 4 straipsniu.
5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 11 straipsnio 6 dalį taikoma rašytinė procedūra, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, ta procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą laikotarpį taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.
6. Komitetas gali svarstyti bet kokius Komisijos iškeltus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu, arba paprašius valstybei narei. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti patikrinimo apsilankymo, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai atitinkamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.
3. Atitinkamoms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrinimui, prašyti išsamesnių duomenų gautai informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas tyrimui atrenkant tik pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.
2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima pasirinkti tipišką atranką.
3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytus terminus, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.
4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai galėtų turėti įtakos tyrimo išvadoms, gali būti atlikta nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuotoji šalis atsisako suteikti prieigą prie reikalingos informacijos ar kitokiu būdu jos nesuteikia per šiame reglamente nurodytą terminą arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarious ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidinančią informaciją, į tą informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys išpėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo nepateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotosios šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrįstoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos to priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadas.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepia susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, turi pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima tinkamai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba leisti ją pateikti apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos institucijos, kiek tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant bet kurias iš jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus, susijusius su atitinkamu produktu.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei jiems atstovaujanti asociacijos, taip pat eksportuojanti valstybės atstovai gali reikalauti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys skiriamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą terminą reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki 9 straipsnyje nustatytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiam paskesniai sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent dešimt dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

21 straipsnis

Sąjungos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Sąjungos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų įvairių interesų visumos įvertinimu. Prieš nusprendžiant pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Taip svarstant galima sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatytos dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Sąjungos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir jiems atstovaujanti asociacijos, naudotojus ir vartotojus atstovaujanti organizacijos per pranešime apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytus terminus gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Sąjungos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nustatytus terminus ir jei juose nurodyta, kaip jie susiję su Sąjungos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklaustos.
4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 25 dienas nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.
5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda 15 straipsnyje nurodytam komitetui; tai sudaro pagal 9 straipsnį pateiktos priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.
6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiame paskesniame sprendime, kurį priima Komisija.
7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Sąjungos reglamentų žemės ūkio sektoriuje ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EB) Nr. 614/2009 ⁽²⁾ ir (EB) Nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo tuos reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatomis, trukdančioms taikyti antidempingo muitus;
- c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal 1994 m. Bendrąjį susitarimą dėl muitų tarifų ir prekybos.

23 straipsnis

Ataskaita

1. Komisija, deramai atsižvelgdama į konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimus, kaip apibrėžta 19 straipsnyje, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai metinę ataskaitą dėl šio reglamento taikymo ir įgyvendinimo. Ataskaitoje pateikiama informacija apie laikinųjų ir galutinių priemonių taikymą, tyrimų baigimą nenustatant priemonių, pakartotinius tyrimus, peržiūras ir patikrinimo apsilankymus, taip pat apie įvairių organų, atsakingų už šio reglamento įgyvendinimo ir iš jo kylančių prievolių vykdymo stebėseną, veiklą.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).

⁽²⁾ 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirtbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

2. Europos Parlamentas gali per vieną mėnesį nuo Komisijos ataskaitos pateikimo dienos pakviesti Komisijos atstovus į savo atsakingojo komiteto *ad hoc* posėdį pateikti ir paaiškinti bet kokius klausimus, susijusius su šio reglamento įgyvendinimu.
3. Komisija viešai paskelbia ataskaitą ne vėliau kaip praėjus šešioms mėnesiams nuo ataskaitos pateikimo Europos Parlamentui ir Tarybai dienos.

24 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

25 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĒLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009

(OL L 343, 2009 12 22, p. 51)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 765/2012

(OL L 237, 2012 9 3, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012

(OL L 344, 2012 12 14, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

Tik priedo 22 punktas

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

—

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
5 straipsnio 1–9 dalys	5 straipsnio 1–9 dalys
5 straipsnio 10 dalies pirmas sakiny	5 straipsnio 10 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 10 dalies antras ir trečias sakiniai	5 straipsnio 10 dalies antra pastraipa
5 straipsnio 11 ir 12 dalys	5 straipsnio 11 ir 12 dalys
6 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	6 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 1 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antras sakiny	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 4 dalies antras sakiny	6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 4 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 6 dalies antras sakiny	6 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
6 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antras sakiny	6 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 8 ir 9 dalys	6 straipsnio 8 ir 9 dalys
7 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	7 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 1 dalies antras sakiny	7 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
7 straipsnio 2–5 dalys	7 straipsnio 2–5 dalys
7 straipsnio 7 dalis	7 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	8 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 1 dalies antras sakiny	8 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 2 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 2 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	8 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 2 dalies penktas sakiny	8 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	8 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys
8 straipsnio 6 dalies pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	8 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 7 ir 8 dalys	8 straipsnio 7 ir 8 dalys
8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa	8 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos pirmas ir antras sakiniai	8 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
8 straipsnio 9 dalies antros pastraipos trečias sakiny	8 straipsnio 9 dalies trečia pastraipa
8 straipsnio 10 dalis	8 straipsnio 10 dalis
9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
9 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 4 dalies antras sakiny	9 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	9 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
9 straipsnio 6 dalies antras sakiny	9 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
9 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	9 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
10 straipsnio 1 dalis	10 straipsnio 1 dalis
10 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	10 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
10 straipsnio 2 dalies antras ir trečias sakiniai	10 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
10 straipsnio 3 dalis	10 straipsnio 3 dalis
10 straipsnio 4 dalies išanginiai žodžiai	10 straipsnio 4 dalies išanginiai žodžiai bei a ir b punktai
10 straipsnio 4 dalies a punktas	10 straipsnio 4 dalies c punktas
10 straipsnio 4 dalies b punktas	10 straipsnio 4 dalies d punktas
10 straipsnio 5 dalis	10 straipsnio 5 dalis
11 straipsnio 1–4 dalys	11 straipsnio 1–4 dalys
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	11 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 5 dalies pirmos pastraipos penktas sakiny	11 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	11 straipsnio 5 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	11 straipsnio 5 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 6 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	11 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	11 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 6 dalies penktas sakiny	11 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
11 straipsnio 7 dalis	11 straipsnio 7 dalis

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos	11 straipsnio 8 dalies pirma, antra ir trečia pastraipos
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos pirmas ir antras sakiniai	11 straipsnio 8 dalies ketvirta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos trečias sakiny	11 straipsnio 8 dalies penkta pastraipa
11 straipsnio 8 dalies ketvirtos pastraipos ketvirtas sakiny	11 straipsnio 8 dalies šešta pastraipa
11 straipsnio 9 ir 10 dalys	11 straipsnio 9 ir 10 dalys
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 2 ir 3 dalys	13 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos pirmas sakiny	13 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos antras sakiny	13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos trečias sakiny	13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
13 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos ketvirtas sakiny	13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	13 straipsnio 4 dalies penkta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 4 dalies šešta pastraipa
13 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa	13 straipsnio 4 dalies septinta pastraipa
13 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 5 dalis
14 straipsnio 1 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	14 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	14 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 2 dalies antras, trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 3 dalis	14 straipsnio 3 dalis
14 straipsnio 4 dalies pirmas ir antras sakiniai	14 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 4 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	14 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys	14 straipsnio 5, 6 ir 7 dalys
15 ir 16 straipsniai	15 ir 16 straipsniai
17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
17 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	17 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
17 straipsnio 4 dalies antras sakiny	17 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies pirmas sakiny	18 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
18 straipsnio 1 dalies antras sakiny	18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
18 straipsnio 1 dalies trečias sakiny	18 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa

Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009	Šis reglamentas
18 straipsnio 2–6 dalys	18 straipsnio 2–6 dalys
19 straipsnio 1–5 dalys	19 straipsnio 1–5 dalys
19 straipsnio 6 dalies pirmas sakinys	19 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
19 straipsnio 6 dalies antras sakinys	19 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	20 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
20 straipsnio 4 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	20 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
20 straipsnio 4 dalies ketvirtas sakinys	20 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
20 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio 5 dalis
21 ir 22 straipsniai	21 ir 22 straipsniai
22a straipsnis	23 straipsnis
23 straipsnis	24 straipsnis
24 straipsnis	25 straipsnis
I priedas	—
II priedas	—
—	I priedas
—	II priedas